

truffet. Der er meget, der skal omsættes i praksis. Arbejdet går godt og skrider hastigt fremad; det er de meldinger, jeg får. Det er det arbejde, man nu vil vælte med den begrundelse, at der pålægges arbejdsgiverne nye store byrder. Det siger man åbent uden at forholde sig til, hvilke byrder erhvervslivet pålægger samfundet, fordi arbejdsmiljøet er alt for dårligt. Ikke under 25 mia. kr. lyder regningen på. Jeg ved godt, at dette argument overhovedet ikke tæller hos V og K. I de to partier er man fuldstændig lige glade med, hvad det koster samfundet, når bare arbejdsgiverne kan få lov til at svine med arbejdsmiljøet.

Dette forslag burde være forbigået i fuldstændig tavshed. Jeg synes simpelt hen, det er for pinligt. Man kan ærgre sig over, at så få uden for Christiansborgs tykke mure opdager, hvad V og K går og laver herinde en gang imellem. Der er dog én ting at glæde sig over: Vi skal snart ud i en valgkamp, og så får vi rig lejlighed til at fortælle folk, hvordan V og K spiller hasard med folks helbred og samfundets penge.

Det er vel overflødigt at sige det, men jeg gør det nu alligevel, for at ingen skal være i tvivl: Socialdemokratiet kan selvfølgelig ikke støtte sådan noget makværk som dette her.

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg skal over for Socialdemokratiets ordfører og ministeren beklage, at jeg kom 10 sekunder for sent til denne her debat. Det kom lidt bag på mig, at Socialdemokratiet var begyndt at bevæge sig så hurtigt.

Jeg vil på vegne af Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, der desværre ikke kan være til stede, fremføre følgende synspunkter:

I foråret gennemførte regeringen med venstrefløjens hjælp en omfattende ændring af arbejdsmiljølovgivningen, der bureaukratiserer og besværliggør virksomhedernes arbejde med at sikre et godt arbejdsmiljø på de enkelte virksomheder. Med dette forslag ønsker Venstre og Det Konservative Folkeparti at rette op på regeringens fadæse. Vi ønsker først og fremmest at neutralisere beslutningen fra foråret. Vi vil ophæve den obligatoriske skriftlige arbejdspladsvurdering. I virkelighedens verden foretager den almindelige gode arbejdsgiver stort set hver eneste dag en arbejdspladsvurdering, når han eller hun tilrettelægger arbejdet i et samarbejde med sine medarbejdere. Hele proceduren

foregår blot uden papir. Det er betontænkning, og det er en mistænkeliggørelse af seriøst arbejdende virksomheder, når arbejdsministeren tilsyneladende mener, at intet fremskridt skal ske, uden at man skal skrive det op. Hvis arbejdsministeren havde haft ret, så ville vi i virkeligheden aldrig nogen sinde have oplevet den industrielle vækst i Danmark.

I Venstre og Det Konservative Folkeparti ønsker vi at liberalisere bedriftssundhedstjenesten. Der er overhovedet ingen opbakning til ministeren fra virksomhederne og de mindre BST-enheder til de synspunkter, der er i det foreliggende udkast til bekendtgørelse vedrørende BST, som er en konsekvens af den nye lov. Ministeren bedes i den forbindelse svare på, om det er korrekt, at standardiseringsinstitutionen DANAK over for Arbejdstilsynet har oplyst, at det vil koste hver af landets 118 BST-enheder 50.000-100.000 kr. at blive certificeret. Og vil ministeren bekræfte, at der hertil skal lægges enhedernes egne udgifter til konsulentbistand m.v. samt et gebyr på 6.000 kr. i forbindelse med ansøgningen om godkendelse til Arbejdstilsynet? Det bliver et samlet beløb på omkring 15 mio. kr., der skal trækkes ud af selv arbejdsmiljøarbejdet.

Det næste punkt er et ønske om at afskaffe ministerens nye lave grænse for, hvornår der skal etableres en sikkerhedsorganisation. Her skulle regeringen næsten have lov til at føre denne mindre hensigtsmæssige beslutning ud i livet og så efterfølgende høre reaktionen fra alle de mindre forretnings- og næringsdrivende, der skal sende to medarbejdere på et 37-timerskursus, som slet ikke vil kunne holde dem fangen i så lang tid. Kursuset koster tid og penge, hvortil kommer løntab, rejseomkostninger m.v. Det allerværste ved beslutningen er, at arbejdsmiljøarbejdet vil blive uglest, fordi ministerens krav skyder langt over målet. Medarbejderne vil komme demotiverede hjem fra kurset.

Som det sidste skal nævnes, at vi med forslaget ønsker at fjerne ministeren fra indblanding i arbejdsmarkedets parters sager. Den oprindelige idé i lovændringen fra foråret om at lægge mere ansvar ud i brancherne er sådan set god, men ministeren skal blande sig udenom og lade parterne og branchen selv løse deres problemer. Ministeren og Arbejdstilsynet skal administrere lovene. Til gengæld skal parterne have frihed til selv at løse deres egne opgaver.